

1857 8/6 32: 2. Beh. af F. t. L. om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejend. m. fl. 1858

[Hauch.]

fattelse af Lovforslaget. Paa væsentlige Punkter er dette Forslag sammenfaldende med Mindretallets Forslag, saaledes som dette vilde komme til at se ud efter Vedtagelsen af den højtærede Justitsministers Ændringsforslag, som Mindretallet har tiltraadt. Jeg skal ganske kort pege paa de væsentligste af de Bestemmelser, der findes i Flertallets Forslag.

Det bestemmes i § 1, at Pantegæld i Landbrugsejendomme ikke kan fordres betalt før i 11. Juni Termin 1933, bortset fra det Tilfælde, at Skyldneren har forringet sit Pant, saa man maatte gaa ud fra, at der ligefrem var et nationalt Tab knyttet til, at han fortsatte sin Virksomhed. Pantegæld, der ved Lovens Ikrafttræden er forfalden som Følge af Henstandsgivelse med Renter og Afdrag, kan Fordringshaveren ikke forlange indfriet før Juni Termin 1933.

I § 2 foreslaas det, at Prioritetshavere i Landbrugsejendomme skal have Adgang til at give Henstand med Terminsydelsel for Juni og December Termin 1931 og Juni Termin 1932 uden at miste Pantretten, som de uanset Tinglysningslovens Bestemmelser bevarer ogsaa for den tredje Termin.

Man har dog forudset, at der kan opstaa Tilfælde, hvor det vil være vanskeligt for den enkelte Laantager at naa til en Overenskomst med Laangiveren. Derfor foreslaas der i § 3 nogle Bestemmelser i saa Henseende. Det er Mening, at der skal nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, hvis Formand udnævnes af Justitsministeren, og denne Formand skal opfylde de almindelige Betingelser for at kunne opnaa Ansættelse som Dommer. To Medlemmer vælges af Kredit- og Pengeinstitutterne i Amtet og to Medlemmer af Landsdelenes Landboforeninger og Husmandsforeninger, der hver udpeger et Medlem. Med Hensyn til § 3 har Mindretallet ønsket, at det Arbejde, der her er Tale om, skulde henlægges til de bestaaende Kommissioner, men jeg har det Indtryk, at der ikke i saa Henseende er noget absolut skillende. — Endvidere foreslaas det i § 3, at Kautiønister og efterstaaende Panthavere skal have Adgang til at udtale sig overfor Udvalget, før dette træffer sine Beslutninger. — Endelig begrænses i § 3 Kredsen af de Landejendoms-

besiddere, som overhovedet kan komme ind under Lovens Bestemmelser, til saadanne, hvis Aktiver kan siges at overstige Passiverne. Til Grund for denne Beregning lægger man Ejendomsskyldværdien pr. 1. Januar 1932 med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar og øvrige Aktiver. Der er dog sat en Ventil ind, for at Bestemmelsen ikke skal virke for stift, idet man skal kunne bevæge sig 15 pCt. op eller ned ved Fastsættelsen af den Værdisum, der saaledes fremkommer.

§ 4 angaar Kautiønisterne. For saa vidt der gives Hovedskyldneren Henstand og Kautiønisterne derved maatte komme i økonomiske Vanskeligheder, kan der ogsaa gives saadanne Kautiønister Henstand.

I § 5 fastsættes det, at Tilbagebetalingen af de Beløb, for hvilke der i Henhold til Loven er ydet Henstand, sker i Løbet af 10 Terminer fra Juni Termin 1934 at regne.

Endelig indeholder §§ 8 og 9 nogle Bestemmelser, der angaar Haandværkere, handlende og Ejere af Fiskerfartøjer, derunder Haandværkere og handlende, som bor i Byerne, dersom de er i Stand til at godtgøre, at Landbrugskrisen har foranlediget særlige Vanskeligheder for deres Økonomi.

Den højtærede Minister og Mindretallet har ønsket, at man i denne Forbindelse skulde medtage Lønarbejdere. Flertallet har heroverfor gjort den Betragtning gældende, at da det drejer sig om en Lov for Landbrugere og Folk, der har Tilknytning til Landbruget, vil det være naturligst ikke at udstrække Loven til at gælde Lønarbejdere i al Almindelighed. Man er ikke uvillig til at overveje en Form, hvorunder det kunde blive muligt at faa de Arbejdere, som har Tilknytning til Landbruget, og som er ramt af Landbrugserhvervets Vanskeligheder, med ind under Loven.

Det foreslaas endvidere, at naar det i § 3 omhandlede Udvalg skal behandle Sager angaaende Haandværkere og handlende, skal de to Medlemmer, der i Henhold til § 3 vælges af de landøkonomiske Foreninger, erstattes med to Medlemmer, der vælges af Landsdelenes Haandværkerforeninger og Landsdelenes Handelsforeninger. Paa samme Maade skal, naar der er Tale om Henstand for Fiskere, de to Medlemmer, der er valgt af de landøkonomiske Fore-